

per montes excelsos, & alia per loca humilia: & ibant cautè & ordinatè.

41. Et commovebantur omnes inhabitantes terram à voce multitudinis, & incessu turbæ, & collisione armorum: erat enim exercitus magnus valde, & fortis.

42. Et appropriavit Iudas, & exercitus eius in prælium: & ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri.

* Græc. ἐλεάζαρος, ὁ σωτήρ, vel ut in aliis codicibus ἀναζαρος. Iosephus autem ἐλεάζαρος ὁ ἀναζαρος. (scilicet Iudæ) ἢ ἀναζαρος ἐκάλει. Est ergo idem qui sup. 2. 5.

43. Et vidit * Eleazar filius Saura unam de bestiis loricateam loriceis regis: & erat eminens super ceteras bestias. & visum est ei quòd in ea esset rex:

44. & dedit se ut liberaret populum suum, & acquireret sibi nomen æternum.

45. Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens à dextris, & à sinistris, & cadebant ab eo huc atque illuc.

46. Et ivit sub pedes elephantis, & suppositus se ei, & occidit eum: & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic.

47. Et videntes virtutem regis, & impetum exercitûs eius, diverterunt se ab eis.

48. Castra autem regis ascenderunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudæam, & montem Sion.

* Sub finem eiusdem anni 3841.

49. Et fecit pacem * cum his, qui erant in Bethsura: & exierunt de civitate, quia non erant eis ibi alimenta conclusis, quia sabbata erant terræ.

50. Et comprehendit rex Bethsuram: & constituit illic custodiam servare eam.

51. Et convertit castra ad locum sanctificationis dies multos: & statuit illic ballistas, & máquinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpiones ad mittendas sagittas, & fundibula.

52. Fecerunt autem & ipsi máquinas adversus máquinas eorum, & pugnaverunt dies multos.

53. Escæ autem non erant in civitate, eò quòd septimus annus esset: & qui remanserant in Iudæa de Gentibus, consumpserant reliquias eorum, quæ repositæ fuerant.

54. Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam obtinuerat eos fames: & dispersi sunt unusquisque in locum suum.

55. Et audivit Lyfias quòd Philippus, quem constituerat rex Antiochus, cum adhuc viveret, ut nutriret Antiochum filium suum, & regnaret,

56. reversus esset à Perside, & Media, & exercitus qui abierat cum ipso, & quia quærebat suscipere regni negotia:

57. festinavit ire, & dicere ad regem,

& duces exercitûs: Deficimus quotidie, & escæ nobis modica est, & locus, quem obsidemus, est munitus, & incumbit nobis ordinare de regno.

58. Nunc itaque demus dextras hominibus istis, & faciamus cum illis pacem, & cum omni gente eorum:

59. & constituamus illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius. propter legitima enim ipsorum, quæ despeximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc.

60. Et placuit sermo in conspectu regis, & principum: & misit ad eos pacem facere: & receperunt illam.

61. Et iuravit illis rex, & principes: & exierunt de munitione.

62. Et intravit rex montem Sion, & vidit munitionem loci: & rupit citius iuramentum, quod iuravit: & mandavit destruere murum in gyro.

63. Et discessit festinanter, & reversus est Antiochiam, & invenit Philippum dominantem civitati: & pugnavit adversus eum, & occupavit civitatem *.

* Philippum hunc in sua potestate reductum interemit. Ioseph. Antiq. lib. 12. cap. 15.

CAPUT VII.

Demetrius Seleuci filius, occisus Antiocho & Lyfia, obtinet regnum patrum suorum: qui, accusato apud se Iudæ Machabæo, mittit ducem Bacchidem & accusatorem Alcimum constitutum sacerdotem ad affligendum filios Israël: sed cum non possent adversus Iudam prevalere, missus est à rege Nicanor, qui, ut & priores, cum dolo nequiret, vi Iudam aggressus, semel atque iterum ab eo devictus est, & premisis ad Deum precibus, cum toto suo exercitu occisus, amputato ipsius capite ac dextera, quam irrisus Iudæorum sacrificiis superbè contra locum sanctum extulerat: cuius victoria dies annuus apud Iudæos celebris instituitur.

1. Anno centesimo quinquagesimo primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma, & ascendit cum paucis viris in civitatem maritimam *, & regnavit illic.

Anno M. 3842. Ant. Chr. 162.

2. Et factum est, ut ingressus est domum regni patrum suorum †, comprehendit exercitus Antiochum, & Lyfiam, ut adducerent eos ad eum.

* Sc. Tripolim Phœnicæ.

† i. Antiochiam regni Syriaci metropolitim.

3. Et res ei innotuit: & ait: Nolite mihi ostendere faciem eorum.

4. Et occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedem regni sui:

5. &

5. & venerunt ad eum viri iniqui & impij ex Israël: & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos.

6. Et accusaverunt populum apud regem, dicentes: Perdidit Iudas, & fratres eius omnes amicos tuos, & nos disperfit de terra nostra.

7. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, & videat exterminium omne, quod fecit nobis, & regionibus regis: & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum.

8. Et elegit rex ex amicis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi: & misit eum,

9. ut videret exterminium, quod fecit Iudas: sed & Alcimum impium constituit in sacerdotium, & mandavit ei facere ultionem in filios Israël.

10. Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iudæ: & miserunt nuncios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis in dolo.

11. Et non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno.

12. Et convenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio scribarum requirere quæ iusta sunt:

* i. Flagrantissimi in legis studio.

13. & primi, Assidæi * qui erant in filiis Israël, & exquirebant ab eis pacem.

14. Dixerunt enim: Homo sacerdos de femine Aaron venit, non decipiet nos:

15. & locutus est cum eis verba pacifica: & iuravit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris.

16. Et crediderunt ei: Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in una die secundum verbum, quod scriptum est:

* Psal. 78. 1. 2. & 3.

17. * Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepeliret.

18. Et incubuit timor, & tremor in omnem populum: quia dixerunt: Non est veritas, & iudicium in eis: transgressi sunt enim constitutum, & iusiurandum quod iuraverunt.

19. Et movit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzecha: & misit, & comprehendit multos ex eis, qui à se effugerant, & quosdam de populo mactavit, & in puteum magnum proiecit.

20. Et commisit regionem Alcimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem:

21. & satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui.

22. & convenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iudæ, & fecerunt plagam magnam in Israël.

23. Et vidit Iudas omnia mala quæ fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filiis Israël, multò plus quàm Gentes.

24. & exiit in omnes fines Iudææ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertores, & cessaverunt ultra exire in regionem.

25. Vidit autem Alcimus quòd prævaluit Iudas, & qui cum eo erant: & cognovit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusavit eos multis criminibus.

26. * Et misit rex Nicánorem, unum * 2. Mach. ex principibus suis nobilioribus: qui erat inimicitias exercens contra Israël: & mandavit ei evertere populum.

27. Et venit Nicánor in Ierusalem cum Anno M. exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius verbis pacificis cum dolo,

28. dicens: Non sit pugna inter me & vos: veniam cum viris paucis, ut videam facies vestras cum pace.

29. Et venit ad Iudam, & salutaverunt se invicem pacificè: & hostes parati erant rapere Iudam.

30. Et innotuit sermo Iudæ quoniam cum dolo venerat ad eum: & conterritus est ab eo, & ampliùs noluit videre faciem eius.

31. Et cognovit Nicánor quoniam denudatum est consilium eius: & exivit obviam Iudæ in pugnam iuxta Capharsalama.

32. Et ceciderunt de Nicánoris exercitu ferè quinque millia viri, & fugerunt in civitatem David.

33. Et post hæc verba ascendit Nicánor in montem Sion: & exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace, & demonstrare ei holocaustomata, quæ offerebantur pro rege.

34. Et irridens sprexit eos, & polluit: & locutus est superbè,

35. & iuravit cum ira, dicens: Nisi traditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas, continuò cum regressus fuero in pace, succendam domum istam. Et exiit cum ira magna.

36. & intraverunt sacerdotes, & steterunt ante faciem altaris & templi: & flentes dixerunt:

37. Tu Domine elegisti domum istam ad invocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis & obsecrationis populo tuo.

38. fac vindictam in homine isto, & exercitu eius, & cadant in gladio: memento blasphemias eorum: & ne dederis eis ut permaneant.

39. Et exiit Nicânor ab Ierusalem, & castra applicuit ad Bethoron: & occurrit illi exercitus Syriæ.

40. Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus millibus viris: & oravit Iudas, & dixit:

* 4. Reg. 19. 35. Tob. 1. 21. Eccli. 48. 24. *Isaia* 37. 36. 2. Mach. 8. 19.

41. * Qui missi erant à rege Sennacherib, Domine, quia blasphemaverunt te, exiit angelus, & percussit ex eis centum octogintaquinque millia:

42. sic cõtere exercitum istum in conspectu nostro hodie: & sciant ceteri quia malè locutus est super sancta tua: & iudica illum secundum malitiam illius.

43. Et commiserunt exercitus prælium tertiadecimâ die mensis Adar: & contrita sunt castra Nicânoris, & cecidit ipse primus in prælio.

44. Ut autem vidit exercitus eius quia cecidisset Nicânor, proiecerunt arma sua, & fugerunt:

45. & persecuti sunt eos viam unius diei ab Adazer usquequo veniatur in Gazara, & tubis cecinerunt post eos cum significationibus:

46. & exierunt de omnibus castellis Iudææ in circûitu, & ventilabant eos cornibus, & convertebantur iterum ad eos, & ceciderunt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec unus.

47. Et acceperunt spolia eorum in prædam: & caput Nicânoris amputaverunt, & dexteram eius, quam extenderat superbè, & attulerunt & suspenderunt contra Ierusalem.

48. Et lætatus est populus valde, & egerunt diem illum in lætitia magna.

49. Et constituit agi omnibus annis diem istam tertiadecimâ die mensis Adar.

50. Et siluit terra Iudæa dies paucos.

CAPUT VIII.

Iudas, auditâ celeberrimâ Romanorum famâ ac virtute quæ hic recitantur, missis nunciis, fœdus cum illis percussit, ut ipsorum præsidio Iudæi à Græcorum iugo liberentur: Romani autem Iudæa remittunt illi fœderis rescriptum, in tabulis æreis sculptum, quod hic refertur.

1. **E**T audivit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia, quæ postulatur

ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus.

2. Et audierunt prælia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, * quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum:

3. & quanta fecerunt in regione Hispaniæ, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti & auri, quæ illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientiâ:

4. locaque quæ longè erant valde ab eis, & reges, qui supervenerant eis ab extremis terræ, contriverunt, & percusserunt eos plagâ magnâ: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis.

5. & Philippum † & Perfen Ceteorum regem, & ceteros, qui adversum eos armatulerant, contriverunt in bello, & obtinuerunt eos:

6. & Antiochum magnum regem Asiæ, qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elephantos, & equitatum, & currus, & exercitum magnum valde, contritum * ab eis.

7. & quia ceperunt eum vivum, & statuerunt ei ut daret ipse, & qui regnarent post ipsum, tributum magnum, & daret obfides, & constitutum,

8. & regionem Indorum, & Medos, & Lydos, de optimis regionibus eorum: & acceptas eas ab eis, dederunt Eûmeni regi.

9. & quia qui erant apud Hélladam, voluerunt ire, & tollere eos: & innotuit sermo his,

10. & miserunt ad eos ducem unum, & pugnaverunt contra illos, & ceciderunt ex eis multi, & captivas duxerunt uxores eorum, & filios, & diripuerunt eos, & terram eorum possederunt, & destruxerunt muros eorum, & in servitum illos redegerunt usque in hunc diem:

11. & residua regna, & insulas, quæ aliquando resisterant illis, exterminaverunt, & in potestatem redegerunt.

12. Cum amicis autem suis, & qui in ipsis requiem habebant, conservaverunt amicitiam, & obtinuerunt regna, quæ erant proxima, & quæ erant longè: quia quicumque audiebant nomen eorum, timebant eos.

13. quibus verò vellent auxilio esse ut regnarent, regnabant: quos autem vellent, regno deturbabant: & exaltati sunt valde.

* Ann. M. 3816. urbis conditæ 560. Ant. Chr. 188. C. Manlius Vulso Romanorum Consul, Galatas duobus præliis devicit.

† Philippum Macedonum regem vicerunt Romani. Ann. M. 3807. Ant. Chr. 197. Perfen verò, five Perfeum eius nothum ac successorem, Anno M. 3836. Ant. Chr. 168. Atque ita regnum Macedoniam in Macedonia extindum est: eius verò reliquia Romano iam allurgente imperio, in Seleucidis. Syriæ, & Ptolemæis Egypti adhuc superfuerunt.

14. Et

14. Et in omnibus istis nemo portabat diadema, nec induebatur purpurâ, ut magnificentaretur in ea.

15. Et quia curiam fecerunt sibi, & quotidie consulebant trecentos viginti consilium agentes semper de multitudine, ut quæ digna sunt, gerant:

16. & committunt uni homini magistratum suum per singulos annos dominari universâ terrâ suâ, & omnes obediunt uni, & non est invidia, neque zelus inter eos.

17. Et elegit Iudas Eupolemum, filium Ioannis, filij Iacob, & Iasonem, filium Eleazari, & misit eos Romam constituere cum illis amicitiam, & societatem:

18. & ut auferrent ab eis iugum Græcorum, quia viderunt quod in servitum premerent regnum Israël.

19. Et abierunt Romam viam multam valde, & introierunt curiam, & dixerunt:

20. Iudas Machabæus, & fratres eius, & populus Iudæorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem, & pacem, & conscribere nos socios, & amicos vestros.

21. Et placuit sermo in conspectu eorum.

22. Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis æreis, & miserunt in Ierusalem, ut esset apud eos ibi memoriale pacis, & societatis.

23. BENE SIT ROMANIS, & genti Iudæorum in mari, & in terra in æternum: gladiusque & hostis procul sit ab eis.

24. Quod si institerit bellum Romanis prius, aut omnibus sociis eorum in omni dominatione eorum:

25. auxilium feret gens Iudæorum, prout tempus dictaverit, corde pleno:

26. & præstantibus non dabunt, neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naves, sicut placuit Romanis: & custodient mandata eorum, nihil ab eis accipientes.

27. Similiter autem & si genti Iudæorum prius acciderit bellum, adiuvabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit:

28. & adiuvantibus non dabitur triticum, arma, pecunia, naves, sicut placuit Romanis: & custodient mandata eorum absque dolo.

29. secundum hæc verba constituerunt Romani populo Iudæorum.

30. Quod si post hæc verba hi aut illi

addere, aut demere ad hæc aliquid voluerint, facient ex proposito suo: & quicumque addiderint, vel dempserint, rata erunt.

31. Sed & de malis, quæ Demetrius fecit in eos, scripsimus ei, dicentes: Quare gravasti iugum tuum super amicos nostros, & socios Iudæos?

32. Si ergo iterum adierint nos, adversum te faciemus illis iudicium, & pugnabimus tecum mari terraque.

CAPUT IX.

Bacchide & Alcimo contra Iudam missis à Demetrio, Iudas minimo exercitu fortissime resistens occiditur, ac lugetur: graviterque afflitis piis Israëlitis frater ipse Ionathas in eius locum sufficitur: qui ob fratris Ioannis mortem percussit filios Iambri in nuptiis: rursumque percussus de Bacchidis exercitu mille viris, Alcimus ob impia in locum sanctum opera percussus à Deo paralyti, mortuus est: sed & Bacchides cum nec dolo nec vi posset Ionathan perdere, iniro cum eo sedere discessit, nec amplius in Iudæam reversus est.

1. **I**Nterea ut audivit Demetrius quia cecidit Nicânor, & exercitus eius in prælio, apposuit Bacchidem, & Alcimum rursum mittere in Iudæam, & dextrum cornu cum illis.

2. Et abierunt viam, quæ ducit in Galgala, & castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: & occupaverunt eam, & peremerunt animas hominum multas.

3. In mense primo anni centesimi & quinquagesimi secundi applicuerunt exercitum ad Ierusalem:

4. & surrexerunt, & abierunt in Beeream viginti millia virorum, & duo millia equitum.

5. Et Iudas posuerat castra in Laïsa, & tria millia viri electi cum eo:

6. & viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, & timuerunt valde: & multi subtraxerunt se de castris, & non remanserunt ex eis nisi octingenti viri.

7. Et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus, & bellum perurgebat eum, & contractus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, & dissolutus est.

8. Et dixit his, qui residui erant: Surgamus, & eamus ad adversarios nostros, si poterimus pugnare adversus eos.

9. Et avertabant eum, dicentes: Non po-